

Posudek oponenta na diplomovou práci Mgr. Daniely Šrámkové „Zvláštnosti výslechu dětí“

Předložená diplomová práce vyhovuje požadavkům kladeným na tento typ prací. Autorka se seznámila se základním okruhem odborné literatury, kterou vhodně reprodukovala. Text práce prokazuje hlubší obeznámenost diplomantky s odbornou psychologickou literaturou.

Výklad je systematicky uspořádán, má dobrou jazykovou úroveň.

Slabinou práce je, že diplomantka se většinou omezuje na prosté přebírání literárních názorů, které jsou nedostatečně konfrontovány s jinými prameny nebo s praktickou aplikací. Ke škodě věci autorka neuvádí ani žádné praktické příklady, ačkoliv v úvodu zdůrazňuje, že měla možnost pracovat s dětmi a seznámit se s prací specializovaných institucí zabývajících se dětskými oběťmi a pachateli a s prací Policie ČR. I kdyby tyto praktické zkušenosti neměla, mohla alespoň využít kasuistiku, zveřejňovanou v odborných časopisech (např. v časopise Kriminologický sborník).

Mnohé partie jsou příliš obecně psychologicky zaměřené, specifická forenzní a kriminalistická problematika se v nich promítá nedostatečně.

Kladem práce je značná pozornost, kterou diplomantka věnuje nebezpečí traumatizace a sekundární viktimizace vyslýchaného dítěte v průběhu trestního řízení.

Závažnější věcné nedostatky jsem v práci neshledal. Nejasné v daném kontextu je tvrzení na str. 78, 3. odst. „... samotná výpověď nezletilého nepostačuje jako jediný důkaz trestného činu“; pokud autorka míní, že takový závěr by měl učinit znalec (jak se zdá z následující věty), dostalo by se takové doporučení do rozporu s ust. § 107 odst. 1, věta druhá tr. ř.

Diplomová práce je způsobilá k obhajobě, při níž by diplomantka měla zodpovědět otázku:

Hodnocení vnitřních rozporů dětské výpovědi.

Práci předběžně klasifikuji stupněm velmi dobře.

V Praze dne 13. ledna 2007.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc.